

Abstrakt

Cílem diplomové práce bylo popsat a porovnat obligační poměry vzniklé z přepravy osob nebo věcí, a to konkrétně odpovědnost smluvních stran podle jednotlivých smluvních typů. Dalším cílem bylo porovnat jednotlivé principy týkající se odpovědnosti. Druhy odpovědnosti smluvních stran zajišťujících přepravní služby podle jednotlivých smluvních typů jsou následující: (1) dopravce – přeprava osoby (a) včasnost přepravy, (b) újma na zdraví, (c) škoda na zavazadle přepravovaném společně s cestujícím, (d) škoda na věci, kterou měl cestující během přepravy u sebe, (e) škoda na zavazadle přepravovaném odděleně od cestujícího; (2) dopravce – přeprava věci (a) ztráta zásilky, (b) zničení zásilky, (c) poškození zásilky, (d) znehodnocení zásilky, (e) překročení dodací lhůty; (3) provozce (a) nezpůsobilost dopravního prostředku, (b) škoda způsobená provozem dopravního prostředku; (4) pronajímatel – nezpůsobilost dopravního prostředku; (5) skladovatel – uložení a opatrování věci; (6) zasílatel – obstarání přepravy; (7) komisionář – informovanost komitenta o plnění jeho příkazu. U všech smluvních stran zajišťujících přepravní služby se uplatňují liberační důvody. Liberační důvody mohou být neprivilégované (běžné důvody vyloučení odpovědnosti) nebo privilegované (na základě zvláštní právní domněnky je zvýhodněno prokazování příčinné souvislosti mezi příslušným důvodem vyloučení odpovědnosti a vzniklou škodou). U všech smluvních typů je uplatňován princip objektivní odpovědnosti. Limity odpovědnosti se týkají pouze smlouvy o přepravě věci v případě mezinárodní silniční nákladní přepravy, kdy se uplatní přímá úprava CMR.